

BỘ NỘI VỤ
Số: 45/NV-TC

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 2 tháng 7 năm 1958

THÔNG TƯ

CỦA BỘ NỘI VỤ SỐ 45/NV-TC NGÀY 2 THÁNG 7 NĂM 1958
VỀ VIỆC PHÂN PHỐI VÀ QUẢN LÝ ĐẤT BÃI SA BÒI

Kính gửi: - Ủy ban hành chính các tỉnh Vĩnh Phúc, Hà Đông,

Sơn Tây.

- Ủy ban hành chính thành phố Hà Nội.

Ở một số xã ven sông Hồng Hà thuộc các tỉnh Vĩnh Phúc, Hà Đông, Sơn Tây và ngoại thành Hà Nội, đã có những vụ tranh chấp đất bãi sa bồi gây ảnh hưởng không lợi cho sản xuất và đoàn kết nông thôn.

Nguyên nhân là vì đất bãi khi lở, khi bồi làm khó khăn cho việc phân chia ruộng đất, quản lý hành chính và ổn định sản xuất. Nhiều nơi chính quyền chưa kịp thời phân phối, điều chỉnh cho hợp lý đất bãi sa bồi cho nhân dân. Một phần cũng do việc giáo dục chưa đầy đủ, còn một số người thiếu ý thức tổ chức và kỷ luật đã tự động tranh chiếm đất bãi và hoa màu của người khác.

Sau hội nghị của Bộ với các địa phương về đất bãi sa bồi, tình hình tranh chấp đã bớt dần; nhưng hiện nay cần xúc tiến việc phân phối, điều chỉnh đất bãi, có kế hoạch quản lý chặt chẽ và giáo dục, hướng dẫn nhân dân sản xuất, để ngăn ngừa những hành động tranh chấp tái diễn.

Căn cứ vào chính sách ruộng đất của Chính phủ và những ý kiến đã thảo luận ở hội nghị, Bộ tạm quy định một số nguyên tắc về phân phối, điều chỉnh đất bãi sa bồi, về địa giới hành chính, và hướng dẫn giải quyết những vụ tranh chấp hoa màu như sau:

I- VỀ PHÂN PHỐI, ĐIỀU CHỈNH ĐẤT BÃI

Tình hình đất bãi hiện nay có nhiều loại: có bãi khi cải cách ruộng đất đã đem chia bình quân cùng với ruộng đất cho nhân dân; nhưng có nhiều bãi (nổi giữa sông hay một bên) chưa đem chia lại, có bãi đã chia nhưng giới mốc không rõ ràng...

Đối với những bãi đã chia rồi, hoặc khi cải cách ruộng đất chia lại, hoặc sửa sai đã điều chỉnh thì coi như thành quả cải cách ruộng đất; phần đất đã chia cho ai người ấy được sử dụng. Nếu còn sót đất bãi chưa chia hết thì chính quyền và nông hội xã có trách nhiệm phân phối cho những người còn thiếu đất xin làm (kể cả người xã mình và người các xã khác lân cận) để đảm bảo sản xuất, tránh bỏ đất hoang. Nếu phần đất đã chia mà người được chia bỏ không sử dụng, chính quyền và nông hội cần tìm hiểu nguyên nhân. Nếu người được chia xin thôi hẳn không sử dụng đất ấy nữa, chính quyền và nông hội sẽ đem giao cho người khác canh tác để đảm bảo sản xuất.

Đối với tất cả các loại bãi sa bồi (nổi giữa sông hay nổi một bên v.v..) chưa chia, về nguyên tắc, đều coi như ruộng đất công; chính quyền các địa phương lân cận thương lượng với nhau mà tạm giao cho nhân dân một bên hoặc cả hai bên canh tác, không để nông dân tự động tranh chấp.

Nguyên tắc phân phối cho mỗi bên nhiều hay ít là dựa vào tình hình sinh hoạt, nhu cầu sinh sống và khả năng canh tác của nông dân xã ven sông mà quyết định, trên cơ sở đôi bên thoả thuận. Phải đảm bảo đoàn kết nông dân, có lợi cho sản xuất. Chú ý chiều cố thích đáng đến nhân dân bên bị lở, đời sống khó khăn hơn.

Phương pháp chủ yếu để giải quyết việc phân phối đất bãi là do chính quyền và nông hội các địa phương có liên quan, dựa vào ý kiến và nguyện vọng chính đáng của nhân dân mà thương lượng trên tinh thần đoàn kết, nhân nhượng, thoả thuận. Tránh tư tưởng địa phương cục bộ.